

Vypracováno

dne 24. 11. 15 r.

PŘÍLOHA

MVCRP016HU30

Ministr vnitra
Milan Chovanec

Dodatečně anonymizováno
v souladu s GDPR

V Praze dne 30. listopadu 2015

Č.j.: MV-125296-4/VS-2015

Toto rozhodnutí nabylo právní moci

dne: 30. 11. 2015

podpis:

Naturalizace v České republice (GA15-07626S)
podle zákona č. 40/1993 Sb.

prac. č.: 0516 r

Rozhodnutí

Ministr vnitra příslušný podle ustanovení § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „správní řád“), přezkoumal na základě včasného rozkladu, který podal , nar. , asika - Ukrajina, státní občan Ukrajiny, trvale byten (dále jen „žadatel“), rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 23. 6. 2015, č.j.: VS-2027/835.3/2-2014, jímž nebylo podle ustanovení § 7 odst. 1 zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon o státním občanství“), vyhověno jeho žádosti o udělení státního občanství České republiky, (dále jen „žádost“), a rozhodl t a k t o :

Podle ustanovení § 152 odst. 5 písm. b) správního řádu se rozklad **z a m í t á**.

Odůvodnění

I.

Žadatel podal žádost prostřednictvím Úřadu městské části Praha 5. Na území České republiky se zdržuje od roku 2003, ode dne 12. 6. 2008 mu zde byl povolen trvalý pobyt. Žadatel je ženatý, manželství se státní občankou Ukrajiny uzavřel dne 11. 8. 1990. Z manželství se narodily dvě děti, , nar. a , nar. , přičemž bylo Ministerstvem vnitra uděleno podle ustanovení § 11 a násl. zákona č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů (zákon o státním občanství České republiky), státní občanství České republiky; k nabytí státního občanství České republiky došlo dne 3. 2. 2015.

II.

Žadatel na území České republiky podniká ve stavebnictví, na adrese trvalého pobytu bydlí se svou rodinou v rodinném domě.

V průběhu správního řízení o žádosti bylo zjištěno, že žadatel splňuje podmínky pro udělení státního občanství České republiky stanovené v § 7 odst. 1 písm. a), c) a d) zákona o státním občanství.

K požadavku o předložení dokladu o pozbytí dosavadního státního občanství podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. b) zákona o státním občanství je nutné konstatovat, že v souladu s ustanovením § 74 zákona č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů (zákon o státním občanství České republiky), se s nabytím účinnosti tohoto zákona dnem 1. 1. 2014 doklad o pozbytí státního občanství od žadatelů nevyžaduje.

Žadatel však nesplňuje podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, neboť neplnil povinnosti vyplývající ze zvláštních předpisů upravujících veřejné zdravotní pojištění.

Uvedenou podmínku mohlo Ministerstvo vnitra v souladu s ustanovením § 11 odst. 4 zákona o státním občanství žadateli prominout z důvodů hodných zvláštního zřetele. Ministerstvo vnitra žadateli nesplnění výše citované zákonné podmínky neprominulo, a proto jeho žádost svým rozhodnutím ze dne 23. 6. 2015 zamítlo.

III.

Proti zamítavému rozhodnutí Ministerstva vnitra podal žadatel včasný rozklad, ve kterém uvádí, že v napadeném rozhodnutí bylo porušeno ustanovení § 2 odst. 1 správního řádu, když správní orgán nepostupoval v souladu se zákony České republiky, dále ustanovení § 2 odst. 3 a 4 správního řádu, když správní orgán nepostupoval v souladu se zásadou přiměřenosti, § 3 správního řádu, když nebyl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, § 50 odst. 3 správního řádu a § 68 odst. 3 správního řádu. V závěru žadatel uvedl, že rozklad bude doplněn po poradě s právníkem. Na základě výzvy Ministerstva vnitra ze dne 10. 7. 2015 žadatel ve stanoveném termínu rozklad doplnil o sdělení, že žije v České republice od roku 2003 společně s manželkou a dvěma syny v jejich rodinném domě, který sám postavil. Žadatel nepopírá neplnění povinností na úseku zdravotního pojištění, avšak namítá, že je osobou samostatně výdělečně činnou (dále jen „OSVČ“), hradí si zdravotní pojištění sám, a ne vždy mu zbyly finanční prostředky na jeho úhradu. V uvedené souvislosti požádal Ministerstvo vnitra o prominutí nesplněné podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství ve smyslu ustanovení § 11 odst. 4 tohoto zákona. Ministerstvo vnitra mu nesplnění citované zákonné podmínky neprominulo, neboť se z jeho strany jednalo o opakované porušování povinností vyplývajících ze zvláštního právního předpisu. K tomu žadatel uvádí, že v současné době nemá vůči zdravotní pojišťovně žádné dluhy a že splnil všechny ostatní zákonné náležitosti k udělení státního občanství České republiky. V předešlých letech měl řadu finančních závazků, které se snažil vždy zastat. S manželkou prodali dům i auto na Ukrajině a peníze investovali do stavby rodinného domu v České republice, dále podporuje rodiče žijící na Ukrajině, kteří jsou velmi staří a pobírají nízký důchod. Závěrem žadatel opětovně namítá, bez příslušné konkretizace, porušení výše citovaných ustanovení správního řádu Ministerstvem vnitra s tím, že rozhodnutí správního orgánu musí odpovídat konkrétním okolnostem daného případu, a to se v jeho případě nestalo. Správní orgán nevzal v potaz jeho rodinnou situaci ani skutečnost, že má velkou snahu dostát všech svých závazků vůči České republice.

Vzhledem k výše uvedenému tak žadatel navrhuje, aby napadené rozhodnutí Ministerstva vnitra bylo zrušeno a věc vrácena k dalšímu řízení.

IV.

O rozkladu proti rozhodnutí Ministerstva vnitra rozhoduje podle ustanovení § 152 odst. 2 a 3 správního řádu ministr vnitra na základě návrhu rozkladové komise. Rozklad posoudila rozkladová komise ministra vnitra.

Ze spisového materiálu vyplynulo, že žadatel splňuje podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. a), c) a d) zákona o státním občanství, neboť má povolen trvalý pobyt na území České republiky po dobu nejméně pěti let, nebyl v posledních pěti letech pravomocně odsouzen pro úmyslný trestný čin a před Úřadem městské části Praha 5 prokázal znalost českého jazyka.

Důvodem pro zamítnutí žádosti byla skutečnost, že žadatel neprokázal splnění podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, neboť neplnil povinnosti vyplývající z ustanovení zvláštních právních předpisů upravujících veřejné zdravotní pojištění.

V souvislosti s podaným rozkladem byly znovu posouzeny všechny skutečnosti a důkazy, důležité pro rozhodnutí.

K námitce žadatele, že správní orgán při svém rozhodování porušil ustanovení § 2 odst. 1 správního řádu, když nepostupoval v souladu se zákony České republiky, ustanovení § 2 odst. 3 správního řádu, když nepostupoval se zásadou přiměřenosti, i ustanovení § 2 odst. 4 správního řádu, ustanovení § 50 odst. 3 a ustanovení § 68 odst. 3 správního řádu, protože nedbal, aby přijaté rozhodnutí bylo v souladu s veřejným zájmem a především aby odpovídalo okolnostem daného případu, ministr vnitra uvádí, že žadatel svá tvrzení neopřel o žádné důkazy. Ze spisové dokumentace k žádosti naopak vyplynulo, že prvoinstanční správní orgán se vypořádal se všemi důkazními prostředky, které žadatel doložil, v odůvodnění rozhodnutí jsou uvedeny konkrétní důvody, proč rozhodl tak (nesplnění výše citované zákonné podmínky pro udělení státního občanství České republiky), jak je uvedeno ve výrokové části rozhodnutí.

Ministr vnitra dále uvádí, že porušování povinností ze strany žadatele dosáhlo nemalé intenzity, neboť nedoplatky pojistného na veřejné zdravotní pojištění (dále jen „pojistné“) se dlouhodobě opakovaly, jejich výše dosahovala i desetitísícových částek a byly evidovány ještě i po podání žádosti (např. ke dni 8. 7. 2014 činil nedoplatek na pojistném 10.499 Kč), jak vyplývá z vyúčtování pojistného vystaveného Všeobecnou zdravotní pojišťovnou České republiky dne 14. 11. 2014. Žadatel nezpochybňuje v podaném rozkladu skutková zjištění, ke kterým Ministerstvo vnitra v zamítavém rozhodnutí dospělo. V uvedené souvislosti poukazuje na to, že jako OSVČ mu nebyly včas poukazovány platby a ne vždy mu zbyly finanční prostředky, aby pojistné uhradil včas.

K výše uvedenému vyjádření žadatele týkajícího se neplnění povinností na úseku veřejného zdravotního pojištění poté, co mu byl v České republice dne 12. 6. 2008 povolen trvalý pobyt a zároveň se stal od 1. 7. 2008 do 31. 12. 2008 pojištěncem v kategorii osob bez zdanitelných příjmů a od 1. 1. 2009 do současné doby pojištěncem v kategorii OSVČ, ministr vnitra uvádí, že nepříznivá finanční situace žadatele, plynoucí z jeho podnikatelských aktivit, nemůže být sama o sobě považována

za důvod hodný zvláštního zřetele, na jehož základě by mu mělo být nesplnění podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství prominuto. Žadatel se po povolení trvalého pobytu v České republice rozhodl, že své pracovní aktivity v České republice, resp. aktivity směřující k obstarávání si finančních prostředků k hrazení svých životních nákladů a potřeb, bude realizovat prostřednictvím podnikatelské činnosti, a musel si být také vědom, že zejména z počátku jeho podnikání nebude jeho situace zcela jednoduchá. Vzhledem k tomu, že v té době žil žadatel v České republice již po dobu pěti let, lze se domnívat, že měl dostatečnou možnost v tomto období zařídit se tak, aby byl schopen realizovat základní povinnosti, které na něj právní řád České republiky kladl a dostatečně se seznámil s českým podnikatelským prostředím. Nízká platební morálka je bezesporu skutečností, která podnikatelům může komplikovat plnění jejich dalších závazků, nelze však považovat za pravděpodobné, že neplnění povinností na úseku veřejného zdravotního pojištění bylo v případě žadatele zaviněno pouze špatnou platební morálkou jeho klientů. Pokud by tomu tak bylo, mohlo docházet k jednotlivým dílčím opožděným úhradám plateb pojistného, jež by byly zaviněny opožděnou platbou některého z jeho klientů. Prodlevy v úhradách pojistného však v případě žadatele činily i několik měsíců, což svědčí i o tom, že porušení povinností na úseku veřejného zdravotního pojištění mělo i jiné příčiny, než jen špatnou platební morálku žadatelových klientů. Z vyjádření žadatele je zřejmé, že vědomě uplatňoval systém opožděných úhrad pojistného, ačkoliv nebyl bez finančních prostředků. Argumentuje-li přitom tím, že měl řadu finančních závazků, které se snažil vždy zastat, nelze než konstatovat, že tyto závazky nijak nekonkretizoval. Zároveň nelze pominout, že vedle příjmů z podnikatelské činnosti žadatel disponoval i příjmem z prodeje domu a automobilu na Ukrajině. Použil-li však tento příjem na stavbu rodinného domu, zjevně preferoval svůj osobní zájem před plněním zákonné povinnosti týkající se řádných úhrad pojistného. Prvořadou povinností každé osoby žádající o udělení státního občanství České republiky, stejně tak jako každého občana České republiky, je upřednostnit své finanční závazky vyplývající z právního řádu České republiky. Bylo tak namístě, aby žadatel vzal tuto skutečnost plně v úvahu a přizpůsobil jí mimo jiné i finanční pomoc jeho rodičům, jakkoli je chvályhodná.

Ke konstatování žadatele, že měl v minulosti snahu nechat se zaměstnat, avšak z pozice cizince je velmi těžké najít si práci na hlavní pracovní poměr, ministr vnitra uvádí, že Česká republika je jedním ze členů Evropské unie, který vytváří podmínky pro začlenění cizinců do společnosti, o čemž svědčí i to, že zde žijí a pracují řádově desetitisíce cizinců z třetích zemí. Z poznatků při vyřizování jiných žádostí plyne, že cizinci mají zpravidla dobrou možnost pracovního uplatnění v České republice, včetně možnosti částečné kompenzace nedostatku finančních prostředků brigádní činnostmi. Ze spisové dokumentace však nevyplývá, že by žadatel činil v tomto směru jakékoli kroky, resp., co mu v nich bránilo.

Vzhledem k tomu, že důvody hodné zvláštního zřetele podle ustanovení § 11 odst. 4 zákona o státním občanství, na jejichž základě lze žadateli prominout nesplnění podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. e) tohoto zákona, by měly být v příčinném vztahu k nesplnění této zákonné podmínky, ministr vnitra konstatuje, že je v případě žadatele se zřetelem k výši uvedenému neshledal.

Pokud žadatel uvádí, že v současné době nemá vůči zdravotní pojišťovně žádné dluhy, ministr vnitra tento argument rovněž nepovažuje za důvod hodný zvláštního zřetele, neboť uplynul teprve relativně krátký odstup od doby, kdy

k porušování povinnosti ve smyslu ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství došlo. Nedoplatky na pojistném měl žadatel, jak již shora uvedeno, ještě v průběhu správního řízení o žádosti.

Na základě výše uvedeného a podkladů obsažených ve spisovém materiálu ministr vnitra rozhodl, že se ztotožní s napadeným rozhodnutím Ministerstva vnitra ze dne 23. 6. 2015, č.j.: VS-2027/835.3/2-2014, kterým byla žádost žadatele zamítnuta. Ministr vnitra je toho názoru, že by měl být žadateli poskytnut ještě určitý prostor k tomu, aby přesvědčil Ministerstvo vnitra, že hodlá v budoucnu plně respektovat právní řád České republiky.

Z tohoto důvodu proto ministr vnitra na návrh rozkladové komise rozhodl o zamítnutí rozkladu.

P o u ě n í: Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 91 odst. 1 ve spojení s ustanovením § 152 odst. 4 správního řádu nelze odvolat.

Ministr vnitra

